

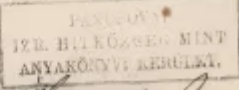
Greiner Mór Születési Anyakönyvi Kivonata

Ikt. szám *104*
 A kötet betűje *A*
 A lap száma *20*

KIVONAT
Pancsovai izraelita hitközség
 születési anyakönyvéből.

Folyó szám	<i>182</i>
Az újszülött neve	<i>Greiner Mór</i>
A születés kelte (év, hó és nap)	<i>1879 április hó 4-én</i>
Neme (férfi vagy nő)	<i>férfi</i>
Állapota (törvényes vagy törvénytelen)	<i>törvényes</i>
Az újszülött szülei	Az apa neve, foglalkozása és születési helye <i>Greiner Adolf kereskedő</i> Az anya neve és születési helye <i>Regina szül. Dombóczy</i>
A szülők lakása s a gyermek születési helye	<i>Pancsova floraustr.</i>
A bába neve	<i>Hofenthal</i>
Fiúknál	A körülmetélés napja <i>április hó 12 az imaházban</i> A körülmetélő neve <i>Goldgruber S. József</i> A koma neve és foglalkozása <i>Az atya maga testvérével, János Greiner</i>
Leányoknál	Hol és mikor adatott a név Ki által adatott a név A tanu neve, foglalkozása és lakhelye
Jegyzet	

Hogy ezen kivonat az anyakönyv eredeti adataival szóról-szóra megegyez,
 bizonyítom

Kelt *Pancsova október hó 20-án 1920.*

Reber Miksa
Winkler Adolf
augályos v. helyettes

Ez az apám születési anyakönyvi kivonatának a másolata, amit a pancsovai izraelita hitközség adott ki, 1920-ban. Édesapámra csak nyomokban emlékszem, nemcsak azért, mert még nem is voltam nyolc éves, amikor ő meghalt, hanem azért is, mert nagyon sokat dolgozott, és este, illetve késő délután jött haza. Amikor hazajött, csak nagyon keveset voltunk vele együtt. Ünnepeyes dolog volt, hogyha az apukánk velünk volt, mert ritkán volt. Vasárnap vagy főleg szombat délután meg hétköznap esetleg, ha korábban jött haza vidékről, és mondjuk, már nem ment be a

munkahelyére. Kifejezetten szerettük az apánkat. Játszottunk, pedig elég idős volt már, de emlékszem, hogy lovagoltam a hátán meg ilyenek. Jó humora volt, kicsit fanyar, tehát nem harsány humor volt ez, hanem inkább ironikus. Apám a Pamuttextil Műveknél dolgozott, az egy nagy textilgyár volt, annak a lerakatát vezette a Sas utcában, és képviselte a gyárat, tehát a gyárnak a kereskedelmi alkalmazottja volt. Ketten vagy hárman dolgoztak vele. Nagyon értett a textíliákhoz, de nem tudok erről többet mondani, mert egész kisgyerek voltam, amikor meghalt, és az anyukám nem sokat mesélt róla. Mikor mentünk sétálni az anyukámmal, néha benéztünk hozzá. Emlékszem, hogy egy nagy sötét üzlet volt, hosszú pulttal, és főleg minták voltak, tehát nem textilanyagok vagy végek, mint egy textilüzletben, hanem csak mintakollekció volt -- kartonlapra voltak ráragasztva. Mert ők főleg kereskedőknek adták el, tehát nem volt kiskereskedés. Sokat volt távol. Reggel vagy hajnalban elment, és késő este jött haza. Elég sokat járt vidékre is. Pápára járt, a textilgyárba, azt gondolom, hogy onnan hozhatta a pálinkát is. Emlékszem, hogy minden reggel -- négyen aludtunk a hálósobában, két gyerek meg a szülők -- odament a ruhásszekrényhez, és kivette a fehérnemű mögül a laposüveget. Egy kis kétdecis üvege volt csavaros tetővel, és a csavaros tetőbe beöntött egy kupicával, és megitta éhgyomorra. Aztán kiment a fürdőszobába borotválkozni meg mosakodni, és amikor visszajött, akkor tőlünk, gyerekektől kérdezte: 'Nem emlékszem: ittam már szilvóriumot?' Mi tudtuk, hogy azt kell mondani, hogy nem. Akkor odament a szekrényhez, és még egy kupicával ivott. Ez volt a reggeli szertartás, és ez mindig olyan vicces volt nekünk, emlékszem. Haza is hozott az anyagokból, amik már úgy kimentek a forgalomból. A fürdőszobában volt egy polc, és ott voltak ezek a textilminták. Hétvégén, amikor zsebpénzt kaptunk tőle -- ötven fillér volt a zsebpénzünk --, megkérdezte, hogy akarunk-e egy kis ráadást, mert kaptunk ilyen anyagot. Mi babaruhának használtuk. Ez egy szertartás volt szombat este vagy délután.